

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. dubna 2018 **odvolání obžalovaného Jiřího Z., narozeného xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 7. 12. 2017, č.j. 71 T 148/2017 - 100, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného Jiřího Z. **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 7. 12. 2017, č.j. 71 T 148/2017 - 100, byl obžalovaný Jiří Z. uznán vinným v bodech ad 1) - 2) výroku přečinem krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku, dílem dokonaným a dílem nedokonaným ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 k § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku. Za tuto trestnou činnost byl odsouzen podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 16 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán zaplatit na náhradu škody poškozené Boženě S., narozené xxx, trvale bytem xxx, částku 5 100 Kč.
2. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný Jiří Z. v zákonné lhůtě odvolání (č. l. 108, 109-110, 118-119), které zaměřil proti výroku o trestu. V písemném odůvodnění oprávněného prostředku uvedl, že žádá odvolací soud o odložení nástupu výkonu trestu odnětí svobody, neboť chce finančně zabezpečit svoji rodinu a vysvětlit dětem, proč s nimi nebude. Dodal, že u okresního soudu zatajil určité skutečnosti, zejména to, že trestné činnosti se dopustil pod nátlakem bývalé přítelkyně, která mu vyhrožovala skrz děti v době, kdy bydleli u jeho rodičů. O zaměstnání přišel proto, že paní N. chodila ven a opakovaně se nevrátila na noc domů, čímž musel zůstat s dětmi. Uložený trest označil za nepřiměřeně přísný. Navrhl tudíž, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
3. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 trestního řádu), oprávněnou osobou (§ 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu], a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu), neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.

4. Z podnětu podaného opravného prostředku obžalovaného Jiřího Z. krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost toho výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.
5. V řízení, jež rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal žádné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu.
6. Výrok o vině nebyl podaným opravným prostředkem napaden. Odvolatel nepoukazoval na žádné procesní vady, nesprávnost skutkových zjištění, jejich nejasnost či neúplnost. Ačkoliv bylo odvolání obžalovaného zaměřeno výhradně proti výroku o trestu, krajský soud přezkoumal i výrok o vině, a to jen potud, zdali popis skutku, jímž byl obžalovaný uznán vinným, je v souladu s použitou právní kvalifikací, k níž nalézací soud dospěl. Odvolací soud konstatuje, že soudem I. stupně použitá právní kvalifikace skutků popsanych v bodech ad 1) - 2) výroku, jako pokračujícího přechinu krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem nedokonaného ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 k § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku, je v napadeném rozsudku správná.
7. Pokud jde o uložený nepodmíněný trest odnětí svobody, dospěl krajský soud v rámci své přezkumné činnosti k závěru, že námitky obžalovaného týkající se nepřiměřené přísnosti této trestní sankce, nejsou důvodné.
8. Odvolací soud zdůrazňuje, že již okresní soud věnoval dostatečnou pozornost hodnocení dosavadního způsobu života obžalovaného, zohlednil jeho trestní minulost, povahu a závažnost spáchaného přechinu, jeho poměry a možnosti nápravy. Na toto hodnocení na stranách 6 - 7 odůvodnění rozsudku krajský soud plně odkazuje. Doplnuje přitom, že obžalovaný má v aktuálním opise z evidence rejstříku trestů (č. l. 122-123) celkem 6 záznamů z rozmezí let 2010 - 2015. K prvním čtyřem odsouzením nelze přihlížet jako k přítěžující okolnosti, a to vzhledem k amnestii prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 s účinky zahlázení, respektive ustanovení § 35 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže. Další odsouzení obžalovaného ve věci Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 15 T 12/2014 je pak okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby, a proto k němu rovněž nelze přihlížet jako k přítěžující okolnosti (§ 39 odstavec 4 trestního zákoníku). Při hodnocení osoby Jiřího Z. však nelze přehlédnout tzv. speciální recidivu, když rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 2. 4. 2014, č.j. 15 T 12/2014 - 609, který téhož dne i nabyl právní moci, byl uznán vinným ze spáchání trestného činu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem nedokonaného ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 k § 205 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 trestního zákoníku, za který byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 5 let, za současného vyslovení dohledu. Trestné činnosti se zde dopustil zcela shodným způsobem provedení jako v nyní posuzované trestní věci, když odcizoval starším ženám zlaté šperky. Probační a mediační služba ČR dne 7. 9. 2017 informovala okresní soud o závažném porušení dohledu, neboť obžalovaný řádně nespolupracuje dle podmínek dohledu a nedochází na konzultace v domluvených termínech. Neplní ani povinnost k náhradě škody způsobené trestnou činností. Ve zkušební době daného podmíněného odsouzení se odvolatel navíc dopustil dalšího přechinu úvěrového podvodu dle § 211 odstavec 1 trestního zákoníku (dne 9. 5. 2014), za což byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2015, č. j. 74 T 45/2015 - 66,

k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin. Toto odsouzení mu přitěžuje, jelikož tento trest řádně nevykonával, když odpracoval pouze 133 hodin. Krajský soud pro úplnost dodává, že dne 2. 11. 2017 podala Probační a mediační služba ČR návrh na přeměnu zbytku nevykonaného trestu obecně prospěšných prací ve výměře 67 hodin v nepodmíněný trest odnětí svobody. Veřejné zasedání u Okresního soudu v Ostravě je pak nařízeno na den 26. 4. 2018. Předchozí uložené tresty jak výchovné, tak alternativní, obžalovaného nenapravily a nevedly ke změně jeho životního stylu.

9. Krajský soud proto shrnuje, že obžalovanému polehčuje ve smyslu § 41 písmeno l) trestního zákoníku, že napomáhal při objasňování své trestné činnosti, naproti tomu mu přitěžuje, že již byl pro trestný čin odsouzen [§ 42 písmeno p) trestního zákoníku]. Odvolací soud akcentuje další významnou přitěžující okolnost dle § 42 písmeno h) trestního zákoníku, když trestné činnosti se dopustil vůči osobám vysokého věku. U obžalovaného je tak dána převaha přitěžujících okolností. Opakovaně ukládané různé výchovné i alternativní trestní sankce u něj nedokázaly splnit svůj základní účel, kterým je zabránit tomu, aby dále nepokračoval v trestné činnosti. Jsou tak splněny podmínky ustanovení § 55 odstavec 2 trestního zákoníku pro ukládání již nepodmíněného trestu odnětí svobody, když vzhledem k vyššímu stupni narušení jeho osoby by uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby vedl řádný život.
10. Okresním soudem byl obžalovanému správně ukládán trest podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku v rámci trestní sazby od 6 měsíců do 3 let odnětí svobody. Pokud mu za dané situace soud I. stupně uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců, tedy mírně nad $\frac{1}{4}$ rozpětí výše citované zákonné trestní sazby, avšak ještě pod její $\frac{1}{2}$, pak s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti rozhodně nebylo možno konstatovat, že jde o trest nepřiměřeně přísný. Takto uložený trest je proto plně v souladu se zásadou přiměřenosti trestních sankcí ve smyslu § 38 trestního zákoníku a odpovídá i zákonným kritériím dle § 39 trestního zákoníku.
11. Pochybení soudu I. stupně odvolací soud nezaznamenal ani ve výroku, jímž byl obžalovaný podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, když u něj nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
12. Jelikož odvolání obžalovaného Jiřího Z. nebylo shledáno důvodným, bylo krajským soudem zamítnuto podle § 256 trestního řádu.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odstavec 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) až l) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 10. dubna 2018

Mgr. Radek Adamus, v.r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Lumír Čablík, v.r.